

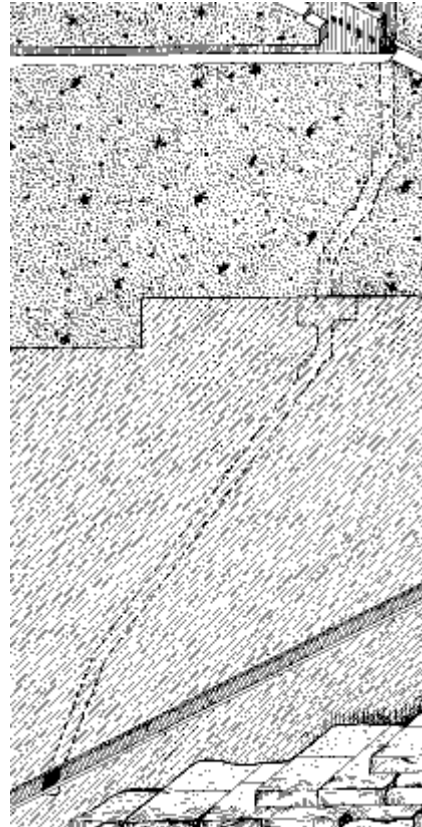
Tunel Rabusiów i Mniejsza Komora Podziemna

Jezus w Wielkiej Piramidzie

Albowiem jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni.” – Pierwszy List św. Pawła do Koryntian 15:22

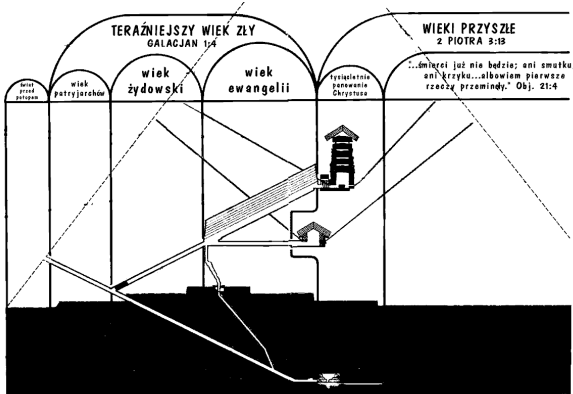
Z konstrukcyjnego punktu widzenia, Mniejsza Komora Podziemna, zwana także Grotą, jest najważniejszym pomieszczeniem w Wielkiej Piramidzie. Jest to naturalne wyżłobienie w wapiennej podstawie budowli, które istniało jeszcze zanim Piramida została wzniesiona. Fakt, że poprzez Tunel Rabusiów pomieszczenie to jest powiązane z zawiłym systemem korytarzy sugeruje, że stanowi ono integralną część właściwego projektu. Ponieważ Mniejsza Komora Podziemna powstała przed Wielką Piramidą, układ całej budowli musiał zostać rozplanowany wokół tego pomieszczenia. Ustalając możliwe znaczenie tej na pozór nieistotnej komory, powinniśmy wziąć pod uwagę trzy aspekty jej wyjątkowej lokalizacji:

- położenie na płaszczyźnie podstawy piramidy,
- związek z granitowym blokiem, zamykającym Korytarz Górny,
- położenie poziome w Tunelu Rabusiów łączącym Korytarz Dolny z górnymi przejściami.

Plan wieków i Wielka Piramida

W Wielkiej Piramidzie występuje zdumiewająca korepondencja pomiędzy korytarzami znajdującymi się w budowli, a Planem Wieków, zaprezentowanym w I Tomie Wykładów Pisma Świętego. Patrząc na korytarze i komory od zachodniej strony i porównując je ze schematem Planu Wieków, oba rysunki nakładają się na siebie, jak pokazuje ilustracja zamieszczona poniżej. Linia R, przedstawiająca na schemacie ludzką deprawację i śmierć, jest równoważna do poziomej linii nakreślonej na poziomie Wielkiej Komory Podziemnej. Linia N, obrazująca ludzką doskonałość, znajduje się na poziomie Komory Królowej. Natomiast linia K, pokazująca naturę duchową, znajduje się na poziomie Komory Króla.

Pionowe linie Wieku Żydowskiego znajdują się w tym samym miejscu, co zablokowany Korytarz Górny, przedstawiający Wiek Zakonu, podczas gdy Wiek Ewangelii znajduje się na poziomie Wielkiej Galerii.

Płaszczyzna podstawy

Mimo, że pustyne podłoże pod Wielką Piramidą jest generalnie płaskie, na pewnym odcinku wznosi się tworząc niewielki obszar nieco podwyższony w stosunku do reszty podstawy. W tej części znajduje się pomieszczenie nazywane Mniejszą Komorą Podziemną lub Grotą (patrz: zdjęcie na stronie 16). Mniejsza Komora Podziemna jest naturalną jaskinią powstałą przed wybudowaniem Wielkiej Piramidy; podobnie Jezus nazywany jest „Barankiem który został zabity [od założenia świata]” (Obj. 13:8).

Schemat wykorzystany w I Tomie Wykładów Pisma Świętego stawia Izrael na wyższym poziomie niż zdeprawowaną ludzkość, która nie czerpie korzyści z praw i wyroczeni Bożych; podobnie płaszczyzna podstawy Wielkiej Piramidy posiada część znajdującą się nieco wyżej. W tej właśnie części – w górnej warstwie płaszczyzny podstawy – znajduje się Mniejsza Komora Podziemna. Poza podstawowym powiązaniem z wszystkimi ludźmi, Jezus – mający pochodzenie żydowskie – czuł szczególną więź z narodem izraelskim.

Tak jak jaskinia nie została wydrążona przez człowieka, ani nie też nie została zaprojektowana jako część konstrukcji Wielkiej Piramidy, tak Jezus, mimo że zrodzony z Marii, nie podzielał ludzkiej niedoskonałości. Tak, jak jest napisane: „Toteż, przychodząc na świat, mówi: Nie chciałeś ofiar krwawych i darów, aleś ciało dla mnie przysposobił” (Hebr. 10:5).

Blok z granitu

W konstrukcji Wielkiej Piramidy, granit wykorzystano jedynie w przypadku granitowego bloku zamykającego drogę w Korytarzu Górnym, a także w Komorze Króla i Przedśionku. Będący najcenniejszym materiałem budowlanym w Wielkiej Piramidzie, granit posiada wartość porównywalną ze złotem, które w Przybytku i Świątyni było wykorzystane do przedstawienia rzeczy bos-

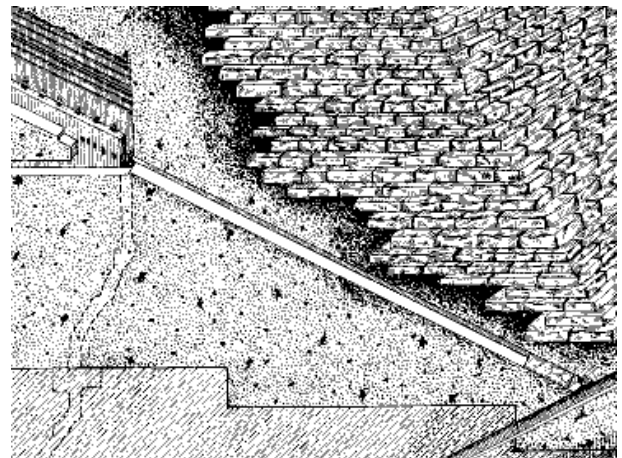
kich. Podłoga, ściany i sufit z granitu w Komorze Króla są obrazem boskiej natury, podobnie jak złota Arka Przymierza w Przybytku przedstawiająca Chrystusa i jego Kościół będący w posiadaniu natury duchowej. Blok z granitu, który zastawia wejście do Korytarza Dolnego jest bardzo trafnym symbolem boskiego prawa, które Bóg dał Mojżeszowi na Górze Synaj i które – ze względu na fakt, iż nie zostało zachowane – zagroziło Żydom drogę do zbawienia przedstawianą przez system górnych korytarzy i komór.

Grota

Przedstawiająca Jezusa jako doskonałego człowieka Mniejsza Komora Podziemna znajduje się dokładnie na tym samym poziomie, co blok z granitu. Jezus był jedynym człowiekiem zdolnym wypełnić Zakon. Czyniąc to dowiódł, iż jest doskonały i posiada odpowiednie kwalifikacje, aby być okupem za Adama i pochodzącą od niego całą ludzkość.

Górny wylot Tunelu Rabusiów

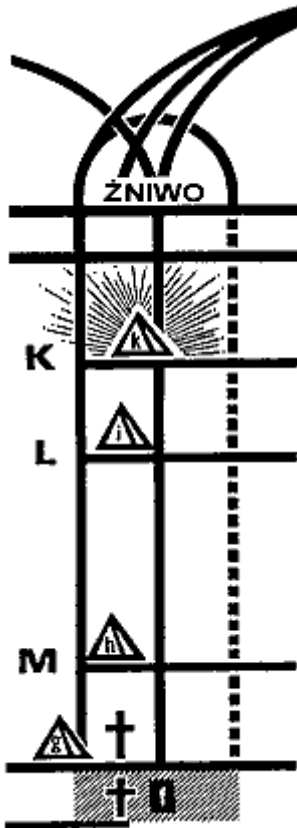
Mniejsza Komora Podziemna pozostaje w szczególnym związku nie tylko ze znajdującym się na tej samej płaszczyźnie poziomej blokiem z granitu, ale jest również w niemalże doskonałym ustawieniu pionowym z górnym wejściem i Tunelem Rabusiów.

Wymienione górne wejście znajduje się na skrzyżowaniu czterech korytarzy: Korytarza Górnego, Korytarza Poziomego prowadzącego do Komory Królowej, Wielkiej Galerii wiodącej w górę, do Komory Króla, oraz Tunelu Rabusiów opadającego stromo w dół aż do Korytarza Dolnego.

Większość badaczy Wielkiej Piramidy jest zgodnych co do założenia, jakoby miejsce skrzyżowania z Korytarzem Dolnym przedstawiało ukrzyżowanie i śmierć Jezusa Chrystusa na Kalwarii. Apostoł Paweł pisze, że Jezus „śmierć zniszczył, a żywot i nieśmiertelność na jaśnie wywiódł przez ewangelię” (2 Tym. 1:10). Nieśmiertelność jest przedstawiona w Komorze Króla

położonej na pięćdziesiątej warstwie kamiennych bloków, a doskonały żywot człowieka pokazany jest w Komorze Królowej, usytuowanej na dwudziestej piątej warstwie. Zarówno jedno, jak i drugie, zostało zagwarantowane przez ofiarę pojednania na Kalwarii.

Pionowe osiowanie Mniejszej Komory Podziemnej i górnego wejścia Tunelu Rabusiów, sugeruje bliski związek pomiędzy znaczeniem obu tych elementów. Fragment Planu Wieków przedstawiony tutaj pokazuje okres żniwa Wieku Żydowskiego, obejmującego okres od pierwszego przyjścia Chrystusa aż do zniszczenia Jerozolimy przez armie rzymskie pod wodzą Tytusa. W tym właśnie czasie, boża łaska została odebrana narodowi Izraelskiemu i przekazana kościołowi Chrześcijańskiemu składającemu się zarówno z Żydów, jak i pogan.

Zwróćmy teraz uwagę na dwa krzyże, znajdujące się jeden nad drugim. Ten powyżej, usytuowany jest na Płaszczyźnie N, przedstawiającej stan ludzkiej doskonałości, rzeczywistej lub przypisanej. Krzyż poniżej, znajduje się Płaszczyźnie P, na której znajdował się Izrael, podniesiony do stanu bożej łaski podczas Wieku Żydowskiego. Literką „f” oznaczono zacieniowane pole na Płaszczyźnie P, w czasie tamtego żniwa. To zacieniowane pole przedstawia czas ucisku, który zakończył tamten okres, co uwidocznilo się zniszczeniem wielkiej świątyni Heroda. Tak jak krzyż zaznaczony wyżej przedstawia śmierć Jezusa za Adama i rodzaj ludzki, tak

krzyż poniżej pokazuje stosunek tej śmierci do zdjęcia przekleństwa zakonu, jakie powstało w wyniku niedotrzymania przez naród Żydowski przykazań. Krzyż zaznaczony niżej jest także pokazany w symbolice Groty, ponieważ leży ona na niższym poziomie niż początek Wielkiej Galerii, który obrazuje śmierć Jezusa.

Na skrzyżowaniu Korytarza Górnego i Wielkiej Galerii znajduje się otwór korytarza Tunelu Rabusiów, który zgodnie z opinią tych, którzy go widzieli, kształtem swym przypomina otwór powstały w wyniku eksplozji, sprawiając wrażenie, że wysokość Wielkiej Galerii pojawia się nagle i gwałtownie. Fakt ten dobrze oddają czasami poeci, pisząc o zmartwychwstaniu Jezusa jako o „zerwaniu więzów śmierci”. Jako że Wielka Galeria przedstawia wędrówkę Chrześcijanina w czasie Wieku Ewangelii, natomiast Korytarz Górny obrazuje drogę Izraela pod zakonem, zatem różnica ta wyraźnie pokazuje efekty usprawiedliwienia przez zasługę ofiary Chrystusa. Poprzez usprawiedliwienie, Chrześcijanie uznawani są za doskonałe istoty ludzkie, pomimo iż nadal znajdują się w niedoskonałych ciałach. To daje im wolność, o której apostoł Paweł napisał: „Chrystus wyzwolił nas, abyśmy w tej wolności żyli. Stójcie więc niezachwianie i nie poddawajcie się znowu pod jarzmo niewoli.” (Gal. 5:1). Przy zmartwychwstaniu rodzaju ludzkiego, krew Chrystusowa stanowić będzie pojednanie za wyrok śmierci wydany za grzech Adamowy oraz da człowiekowi możliwość powstania w stanie, z którego będą mogli postępować po „drodze świętej” (Izaj. 35:8), wzdłuż Korytarza Poziomego, aż do celu jakim jest życie wieczne pokazane w Komorze Królowej.

Baranek Boży

Jest jeszcze jeden, nieco dyskusyjny, lecz bardzo ciekawy szczegół w budowie Mniejszej Komory Podziemnej. Naukowcy, którzy podjęli wysiłek dokładnego zbadania korytarza wiodącego do niej zauważyli niezwykle formę skalną w jej ścianie, która swym wyglądem przypomina głowę owcy. Bez względu na to, jakie jest pochodzenie tej skały, sama Grota wydaje się być doskonałym obrazem ofiary Jezusa Chrystusa - Baranka Bożego - który gładzi grzech świata (Jan. 1:29).

Hagensick Carl (USA)